A°. 1847. № 7.

ARNHEMSCHE COURANT.

(De prijs dezer Courant, die geregeld vijfmaal 's weeks wordt uitgegeven, (en wel op Dingsdag, Woensdag, Donderdag, Zaturdag en Zondag, is ƒ 5 in de drie maanden.)

ZONDAG 2 MEI.

(De prijs der Advertentiën is van één tot vijf regels, ƒ 1.00, en voor elken regel daarboven 20 centen, behalve 35 centen zegelregt voor elke plaatsing.)

Niet enkel bidden, maar ook werken.

Het bestuur heeft tegen heden het houden van eenen biddag voorgeschreven. Wij hebben daar niets tegen, wij zouden het zelfs goedkeuren, wanneer onze ministers, bij den zwaren nood, die allerwege geleden wordt, zich niet bij bidden schenen te willen bepalen, maar bij het bidden werken wilden voegen. Bidden en werken is de les, van welke onze ministers het eerste, als het minst moeijelijke, willen opvolgen, maar het laatste, als hun te veel moeite kostende, ter zijde schuiven.

In jaren kende ons land geen nood, aan den tegenwoordigen gelijk. Hongersnood, een woord hetwelk wij sedert lang slechts in de verte kenden, teistert nu verscheidene streken des vaderlands en honderden onzer medeburgers sterven den akeligsten dood (1). Wij weten het nu, wat het is, van honger te sterven. Zonder verdiensten of althans met zeer geringe, ziet de mindere volksklasse de eerste levensbehoeften tot prijzen buiten haar bereik rijzen en vindt zij zich op meer dan ééne plaats genoodzaakt het leven te rekken door bedorven voedsel.

Wat zal hier het bidden alleen baten? Er moet gewerkt worden, iets meer gedaan worden dan te treuren over den duren tijd en de bittere ellende der geringere volksklasse; iets meer verrigt worden dan enkel overlegd wat men doen zal en waartoe men besluiten zal, wanneer de nood geweken zal zijn maar duizenden intusschen slagtoffers zullen geworden zijn van een gebrek, waarin misschien had kunnen voorzien worden. Er moet gewerkt worden, niet enkel door de partikulieren maar ook door de regering, welke aldus hare schuld moet trachten uit te wisschen.

Den mislukten oogst der aardappelen, den min gunstigen der granen wijten wij zeker der regering niet, — maar zij hebben, den broozen grondslag aan het licht gebragt, waarop ons maatschappelijk gebouw rust, en het bouwvallige daarvan wijten wij, zoo al niet aan de boosheid, toch zeker aan de onbekwaamheid onzer regering, die, meenende dat elke dag genoeg had aan zijn eigen kwaad, naliet voor de toekomst te zorgen. Wanneer zij niet schulden op schulden gestapeld had, wanneer zij niet hardnekkig eene buitensporige huishouding gehandhaafd had, wanneer zij niet, ter voldoening daaraan, belastingen, buiten evenredigheid met het vermogen des volks, gevorderd had, de bevolking niet vooral in hare onderste lagen uitgemergeld had; er mogt gebrek wezen, — het zou niet zoo sterk zijn en men zou er langer weerstand aan hebben kunnen bieden. Onder minderen druk van belastingen zou er meer te werken geweest zijn, meer verdiend worden en dus ook minder ellende zijn. Maar men heeft alleen aan het oogenblik, aan den invloed, welken de beschikking over veel geld geeft, gedacht, en — *après nous le déluge.* De zondvloed is gekomen en nu weet men geene andere redding dan te bidden.

Men is, toen het nog tijd was, stil blijven zitten, of, nog erger, wanneer men iets deed, heeft men juist die maatregelen genomen of gehandhaafd, welke het kwaad erger moesten maken.

In eenen tijd, toen door verschillende omstandigheden hongersnooden menigvuldiger waren dan thans, en bijna op periodieke tijden met de besmettelijke ziekten, welke zij gewoonlijk in haar gevolg met zich voeren, heerschten, besloot een voor zijnen tijd bekwaam Fransch minister, SULLY, den graanhandel geheel vrij te laten, en zestig jaren lang kende Frankrijk geenen hongersnood. Deze keerde eerst met de bescherming onder COLBERT terug. Die les ging voor ons verloren. In 1845, bij gelegenheid van het tarief, kwam de zaak van den graanhandel ter sprake. De heer VAN HALL verkoos niet te werken: bij den slechten oogst van 1845 werd van verschillende zijden op de afschaffing eener wet aangedrongen, welker erkend doel was de granen op prijs te houden; de heer VAN HALL verkoos een halven maatregel te nemen; in 1846 werd, bij gelijke omstandigheden, op hetzelfde aangedrongen; de minister deed even weinig, en in 1847 stelde hij, eindelijk, eene wet voor, welke, met groote letters, niet *goedkoop brood*, maar *bescherming* ten opschrift voert, en welke aan de graanbouwers wordt aanbevolen, door de overweging, dat hare invoering de prijzen niet veel zal doen dalen. Sedert eenigen tijd zijn de klagten over den accijns op het gemaal luide geworden; de voorstanders der graanwet hebben dien tot eenen afleider trachten te maken tegen eene vrijheid, welke zij duchten. Die belasting drukt zeker zwaar en in zeer onevenredige wijs op het volk. Wat doen de ministers, om dien druk, welke thans vooral nadeelig werkt, te verligten? Zij zeggen er over na te denken of er ook verandering in te brengen is, en daarbij blijft het. Men mag zelfs twijfelen of dat zeggen ernstig gemeend is, daar de middelen ter voorziening in de noodzakelijk gewaande uitgaven des lands, bijna ter gelijker tijd voorgesteld, nog altijd dien accijns op den ouden voet bevatten. Wij nemen echter aan, dat de ministers *denken*; wij keuren dit goed; het is bij hen een te vreemd verschijnsel om niet bijzondere aandacht te verdienen, — maar wij wilden, dat men zich niet bij enkel denken bepaalde, maar een besluit, hetzij ten voordeele hetzij ten nadeele der afschaffing, nam. De omstandigheden staan geen lang verwijl toe; zij vorderen spoed: maar in plaats van te besluiten, in plaats van te werken, bepalen onze ministers zich tot bidden.

En de vertegenwoordiging; bedeesde maagd, laat zij zich gewillig leiden waar de ministers willen; rusten dezen, zij doet het ook; bidden genen, zij zal het mede doen: maar zelf werken, het initiatief nemen waar de ministers niet willen of niet durven, — neen, zoo stout is zij niet; de minister mogt het haar kwalijk nemen en niet meer ten gast vragen: maar intusschen sterven honderden, weldra misschien duizenden van gebrek. Meent zij, dat bidden niet genoeg is, zij toone het woensdag; zij verwerpe de beschermings-wet van den ministers en drage onmiddellijk eene andere voor, welke werkelijk den graanhandel vrijmaakt; zij stelle eene wet tot geheele of gedeeltelijke afschaffing der belasting op het gemaal met de middelen, om dat verlies voor de schatkist te dekken, voor; wij zullen dan kunnen zien of de ministers die weigeren, het belang van enkelen boven dat van allen stellen zullen.

(1) Terwijl wij dit schrijven, ontvangen wij eene brochure getiteld: *De groote nood des hongers in en bij den Bommelerwaard. Een waar verslag voor alle menschenvrienden in ons vaderland. (Uitgegeven ten beste der armen). Zalt Bommel*, JOH. NOMAN EN ZOON. Wij bevelen ieder daarvan de lezing aan, hoe treurig die ook wezen moge. Het hart ijst bij het verhaal van den kommer, daarin vermeld. Dit lezende, gevoelt men het duidelijk, dat bidden alleen, hoe goed op zich zelf, niet voldoende is, maar dat men de handen moet uitsteken, dat er ook gewerkt moet worden.

Wij intusschen willen heden bidden, dat de Voorzienigheid onze regeerders *wijsheid* (hun vooral zoo noodig) geve en hen opwekke, het niet op het gebed alleen te laten aankomen maar tevens de handen aan het werk te slaan. Alleen van beiden vereenigd kan men redding verwachten.

Binnenlandsche berigten.

PRUISSEN.

Berlijn, 26 april. Naar uit officiële opgaven blijkt, is het aantal gewonden, bij gelegenheid der jongste aardappel-onlusten, grooter dan men aanvankelijk geloofde: aan de eene zijde, namelijk, bedraagt het 8 officieren, 74 soldaten en 10 gendarmen, terwijl het aan de andere zijde voorzeker niet geringer is; het laatste, evenwel, is moeijelijk met eenige zekerheid te bepalen, dewijl deze gewonden zich schuilhouden uit vreeze voor geregtelijk betrokken te worden. De instructie tegen de gearresteerden is in vollen gang; zij zijn — ten getale van 220 — verdeeld in twee klassen, zullende tegen de meesten (187) slechts wegens straatrumoer, tegen de minsten (37) ter zake van oproer geëgeerd worden.

— De prijs der levensmiddelen, met name der aardappelen, is, ten gevolge der maatregelen van de regering, aanzienlijk gedaald. Ten einde alle verder gebrek zooveel mogelijk te keer te gaan, heeft de regering besloten de jenever-stokerij uit aardappelen *geheel* te verbieden; een' maatregel, welke eerstdaags ten uitvoer zal gelegd worden. Op het berigt hiervan is de spiritus bijna tot 40 Thlr het vat gestegen en men beweert, dat de prijs daarvan al spoedig tot 50 Thlr. zal opklimmen, welke in gewone tijden slechts 14 tot 16 Thlr. beliep. Om hierin te voorzien, zal, hoogst waarschijnlijk, de invoer van buitenlandschen jenever tegen betaling van het maisregt (*Maischsteuer*) toegelaten worden.

— Morgen zullen de standen weder vergaderen. Men ziet de discussiën met hooge belangstelling te gemoet. Moge het waar zijn, dat het antwoord des konings op het dank- en bezwaar-adres der standen algemeen een' gunstigen indruk heeft te weeg gebragt, — niet minder waar is het, dat het een groot deel der standenleden niet bevredigd heeft, en onder deze niet-bevredigden telt men de hoofd-woordvoerders gedurende de tot daartoe gevoerde discussiën.

Stettin, 25 april. Wij hebben het treurige berigt mede te deelen, dat ook heden onze stad weder het tooneel is geweest van onlusten, bestaande meestal in aanvallen op-, en plunderingen van de bakkerswinkels. Er zijn weder vele arrestatiën gedaan; de militaire magt heeft de rust hersteld.

Wezel, 26 april. Zoo aanzienlijk als in den jongsten tijd waren de stroomen landverhuizers nog nooit. Eergisteren kwamen uit de kreitzen Reckklinghausen, Bochum, Dortmund, Soest, Dorsten enz. ongeveer 800 landverhuizers van allen leeftijd, kinderen en grijsaards, hier aan, om zich naar Rotterdam te begeven. Zij schijnen allen tot de *welgestelde* klassen te behooren: tijdingen van bloedverwanten en vrienden uit Amerika moeten, zegt men, voornamelijk tot den togt dezer lieden hebben doen sluiten.

Neurenberg, 27 april. Gisteren beleefden wij hier een' avond en nacht, die ons lang heugen zal: onlusten, namelijk, van den hevigsten aard. De feiten komen hierop neder. Bij den hooggestegen nood van alle voedsel, heeft zich reeds sedert lang eene doffe gisting onder de volksklassen geopenbaard, welke, *bij het meer en meer verdwijnen van den middelstand*, steeds sterker en gevaarlijker wordt. Deze gisting werd door de berigten van elders losgebarsten onlusten, wegens de hooge prijzen der levensmiddelen, door geruchten, dat de staat groote hoeveelheden graan zou hebben liggen, enz. nog vermeerderd. Toen, nu, daarop bekend werd, dat eenige vermogende inwoners hier zich in den graanhandel hadden gemengd, steeg de bitterheid der gemoederen tot eene ongeloofelijke hoogte en reeds gisteren was er uitgelekt, dat bij, met den naam van „woekeraars" aangeduide, graanhandelaren een „*pereat!*" zou worden gebragt. De militaire magt werd daarop in de kazernen geconsigneerd en ieder man ontving 24 scherpe patronen. Den geheelen dag verkeerde men in de grootste spanning en des avonds werd het op het uitgestrekte plein *„Schütt-Insel"* zeer levendig; de schouwburg was zoo goed als niet bezocht; te 9 ure was het reeds moeijelijk door de menigte heen te dringen tot op het plein. Plotseling hoorde men den generalen marsch der linietroepen slaan, en aldra rukten eenige afdeelingen infanterie naar het plein op, gevolgd door piketten kavallerie. Op het bewuste plein stonden nog eenige kramen van de laatste mis, en, hierachter verschanst, ontvingen de oproerlingen de soldaten met geweerschoten en straatsteenen, terwijl anderen eenen aanvang maakten met het bombarderen en vernielen van het huis eens graankoopers. Thans werd ook de generaal-marsch der landweer geslagen en de demonstratiën begonnen nu gevaarlijker te worden: aan de eene zijde gevelde bajonetten en blanke sabels, aan de andere keisteenen en knuppels. Eene barricade, gevormd door eenen hoop steenen, bestemd tot herstel van de *„Schüld-Bürcke"*, belemmerde de manoeuvres der kavallerie. Eenige ruiters werden van hunnen paarden gescheurd en onder den voet geloopen, anderen zoozeer door de steenen gewond, dat zij naar het hospitaal moesten gebragt worden; weer anderen ontnam men hunne sabels en wierp deze in het water. Aan de zijde der oproerlingen werden er ook velen gewond. Ook de koninklijke stads-commissaris ontving menigen steen; politie-beambten werden gewond van de plaats gedragen. Maar niet enkel op dit plein, ook in andere gedeelten der stad werden huizen van graanhandelaren verwoest en de militaire magt op steenen en stokken onthaald. Deze tooneelen duurden tot 3 uur in den morgen. Heden spreekt men van nieuwe voorgenomene plunderingen; ongeveer 40 der belhamels zijn gevat geworden. Op de weekmarkt van heden ging het weder niet vreedzaam toe, zoodat de verkoopers gedwongen werden hunne aardappelen tot spotprijzen te laten afgaan.

Dusseldorp, 28 april. De politie heeft eene rijke vangst gedaan, namelijk, eene bende van valsche munters uitgevonden en zes daarvan reeds gearresteerd. Deze lieden maakten er hun hoofdwerk van, om valsche *Cassen-anweisungen* te vervaardigen. Men hoopt alle vertakkingen dezer bende op het spoor te komen.

SAKSEN.

Dresden, 26 april. Het invoerregt op de rijst is nu toch opgeheven geworden, ofschoon de regering en de Eerste Kamer op den buitengewonen landdag zich daartegen hadden verklaard. Deze verandering in de meening der regering verklaart zich uit de eerst later verkregene overtuiging, dat het gebrek aan levensmiddelen veel onrustwekkender is dan zij waande en vermoeden kon. Thans, echter, blijkt het, dat de hoeveelheden graan genoegzaam verbruikt zijn en dat Saksers gedurende de drie eerstvolgende maanden van buitenlandsch koren zullen moeten leven.

ENGELAND.

Londen, 28 april. Er zijn berigten uit Lissabon van 20 april. De koningin bleef geneigd om de voorgeslagene schikkingen aan te nemen, doch men wachtte nog eene nadere mededeeling van lord *Palmerston*.

— *Sa da Bandeira* en andere hoofden der opstandelingen bevinden zich te St. Ubes, en versterken dit. Desertie vertoont zich meer en meer onder de troepen der koningin.

FRANKRIJK.

Parijs, 28 april. De Gedeputeerden hebben, met eene overgroote meerderheid, te weten, met 220 tegen slechts 56 stemmen, aan het bewind het verlangde millioen voor de dienst der geheime politie verleend. Het heeft niet ontbroken aan beklag van allerhanden aard van de zijde der oppositie, doch ditmaal hebben de onafhankelijke leden van de behoudende partij zich aan de zijde van het bewind geschaard en met hetzelve gestemd.

— Heden is over het ontwerp, betreffende de Grieksche leening, beraadslaagd. Men heeft doen opmerken, dat, terwijl in Griekenland de koning, ondersteund door een verlicht bewind, in overeenstemming met de vertegenwoordigers des lands, den staat van zaken tracht te bevestigen en te verbeteren, het onstandvastig van de zijde van Frankrijk zonde wezen, om, onder dergelijke omstandigheden, met bezwarende vorderingen en bedreigingen op te komen. Zonder zich deswege nader te verklaren heeft de minister *Guizot* verzekerd, dat Frankrij[k] de jegens Griekenland aangenomene gedragslijn zo[u]de blijven volgen, zonder daarvan af te wijken.

— De korvet *Bayonnaise*, van 28 stukken, m[oet] dezer dagen de haven van Cherbourg hebben verl[aten] naar China bestemd. Men verzekert, dat, [per] den telegraaf, aan bevel is gezonden, dat genoem[de] bodem, op weg naar Indië, in den Taag zoude bi[n]nenloopen en voor Lissabon ten anker komen, t[en] einde den Franschen ambassadeur aldaar al zul[ke] ondersteuning te verleenen, als deze zoude behoeve[n]. Het is alzoo mogelijk, dat ook van dit schip Fra[n]sche zeesoldaten worden ontscheept, om van [de] medewerking van Frankrijk, bij de regeling der Po[r]tugesche aangelegenheden, te doen blijken. Tha[ns] ligt aldaar alleen de brik *le Cygne*. — Welk ee[ne] wending de zaken daar te lande ook moge nemen, zooveel schijnt zeker, dat Engeland daarbij de hoogsten toon zal voeren.

— Volgens de *Portofoglio Maltese* zoude de door[]graving van de landengte van Suëz op de volgen[de] voorwaarden plaats hebben.

Egypte zou tot eenen onafhankelijken staat verklaa[rd] worden; Pruissen, Rusland en de Vereenigde St[a]ten zouden uitgenoodigd worden, om deze onafha[n]kelijkheid te erkennen, welke door de Porte, Frank[]rijk, Engeland en Oostenrijk, als contracterende pa[r]tijen, gewaarborgd werd. Frankrijk, Engeland e[n] Oostenrijk zouden zich met den aanleg van het ka[]naal belasten en een tonnengeld heffen tot dat d[e] kosten geheel vergoed waren; de uitvoering van d[it] werk zou niet gestoorst worden, zelfs niet door eene[n] oorlog onder de contracterende partijen.

Over de algemeene bepalingen is men het eens, e[n] de preliminairen zullen weldra, naar men zegt, g[e]sloten worden. Wat de verdere bijzonderheden d[er] uitvoering aangaat gelooft men, dat Oostenrijk vo[or] zijne rekening zoude nemen de noodige werkzaa[m]heden tot het bevaarmaken van den Nijl voor groo[te] schepen tot aan Damiate, hetwelk eene groote have[n] zou worden. Engeland zou te Suëz dergelijke ve[r]beteringen als aan de haven van Damiate volbreng[en] en het kanaal zelf zou door Engeland en Frankri[jk] volvoerd worden.

Buitenlandsche berigten.

Amsterdam, 30 april. Z. M. heeft aan den he[er] *J. Kooij*, op verzoek, met ultimo december eerst[]komende verleend: eervol ontslag als directeur d[er] Nederlandsche handelmaatschappij, onder dankbetu[i]ging voor de vele en langdurige diensten, door he[m] in die betrekking bewezen.

— Ingevolge aanschrijving van Z. Exc. den he[er] minister van oorlog worden 50 onder-officieren e[n] 50 korporaals van het wapen der infanterie gevraag[d] om als vrijwilligers over te gaan bij genoemd wape[n] van het leger in Oostindië.

's Gravenhage, 29 april. Men verneemt, dat thans bij den raad van state aanhangig zijn de voordragte[n] van wet, strekkende tot uitvoering van artikel 6 de[r] grondwet, wegens het stem- en kiesregt.

— Uit het verslag van de commissie van rappo[r]teurs, omtrent het ontwerp van wet tot verlengin[g] van den termijn van afsluiting van bijzondere fond[]sen en voor de vereffening van uitgaven op de[n] achterstand, blijkt, dat in de afdeelingen der Twe[e]de Kamer vele bedenkingen tegen die voordragt zij[n] gemaakt. Bij de beantwoording daarvan heeft de re[]gering enkele bepalingen van van het ontwerp ge[]wijzigd.

's Gravenhage, 30 april. Bij de commissie voo[r] de noodlijdende gemeenten in Gelderland, ten gevolg[e] van de mislukking van den aardappelen-bouw in 1845 is onder anderen van Z M. den koning ontvange[n] eene gift van *f* 1000.

— De Hooge Raad, kamer van burgerlijke zaken, zou heden uitspraak gedaan hebben in de zaak van den aannemer *G. van Berkum* tegen de erfgenamen van Z M. *Willem Frederik* graaf van *Nassau*, wegens gelden voor den opbouw van de nieuwe kerk te Apeldoorn. Op verzoek van partijen, die nog in onderhandeling zijn tot schikking, is deze uitspraak *veertien* dagen uitgesteld.

— Voor den Hoogen Raad, kamer van burgerlijke zaken, zijn gisteren en heden de twee belangrijke zaken behandeld, waarvan vroeger is melding gemaakt, tusschen de Nederlandsche stoomboot-maa[tschappij]

schappij te Rotterdam, als eischeresse, en den staat der Nederlanden, als gedaagde. De eerste dier zaken betreft eene terugvordering van vuur-, ton- en bakengelden, op grond, dat dezelve zijn geheven krachtens *een koninklijk besluit*, van 28 maart 1836 (*Staatsblad* no. 8) terwijl de grondwet bepaalt, dat belastingen niet dan uit krachte *van eene wet* kunnen worden geheven. De heden behandelde zaak is van gelijken aard, en betreft het loodsgeld, geheven krachtens *koninklijk besluit* van 5 juli 1835, waarvan almede de verbindende kracht wordt betwist, en het dienvolgens gehevene terug gevorderd. De heer mr. *Wintgens* is in beide zaken voor de stoomboot-maatschappij en de heer *Faber van Riemsdijk* voor den staat opgetreden. Het openbaar ministerie zal later in beide zaken conclusie nemen

Assen, *30 april*. Op de vergadering van het Drentsch genootschap van landbouw, den 28 op de Smilde gehouden, is ook besloten eene commissie naar het landhuishoudkundig congres, dat dezen zomer te Arnhem zal gehouden worden, af te vaardigen, bestaande uit jhr. *B. A. van Holthe tot Echten*, voorzitter des genootschaps, mr. *J. Tonckens* en wie verder van de leden zich daarbij mogt willen voegen.

Wageningen, *30 april.* Wij kunnen met zekerheid mededeelen, dat het geregt, alhier, heden eene belangrijke ontdekking gedaan heeft! Men zal zich, namelijk, herinneren, dat, ongeveer een half jaar geleden, zekere, slecht ter naam en faam staande, *Jansen*, nabij onze stad aan den zoom van het Bennekomsche bosch woonachtig, wegens mishandeling, aan een eigen kind of kinderen aangedaan, in regten vervolgd en tot, — wij herinneren ons niet meer welke, — straf veroordeeld is. Er kleefde, intusschen, op dezen *Jansen* het, oogenschijnlijk niet verwerpelijk, vermoeden, dat hij zijn 12- tot 14-jarig dochtertje om het leven zou gebragt hebben, zijnde dit meisje verdwenen, zonder dat het aan alle moeite van politie of justitie mogt gelukken eenig spoor van hetzelve te ontdekken. Thans, eindelijk, heeft het toeval den sluijer opgeheven. Eenige kinderen uit den omtrek van onze stad waren in het Bennekomsche bosch gaan sprokkelen; een derzelve stiet op een doodshoofd, geheel ontvleescht en kennelijk dat van een kind, gelijk dan ook bij nader onderzoek is gebleken. Het geregt alhier, van een en ander onderrigt, begaf zich in allerijl naar de aangewezene plaats in het bosch en men vond er niet alleen de geheel door de vossen of ander gedierte afgeklovene beenderen (hoewel zeer uiteen verspreid) van een kind, maar daarenboven ook het nog met bloed bevlekte *kapje*, hetwelk het bewuste, verdwenen, dochtertje van bovengemelden *Jansen* op het hoofd had gedragen ten dage harer vermissing, zijnde het meisje destijds met haren zader uit sprokkelen gegaan. Dit kapje is, aan een der kinderen van *Jansen* vertoond, herkend geworden voor het hoofddeksel van het verloren zusje. Men hoopt, dat de vader, die thans te Hoorn in hechtenis is, indien hij de moordenaar zij, door een en ander tot bekentenis komen zal, of dat nog bijkomende omstandigheden het mogelijk zullen maken hem daarvan regtens te overtuigen.

Apeldoorn, *29 april*. Velen onzer ingezetenen vinden thans werk bij de ontginning van gronden; onder anderen van die, welke de eigendom zijn van den heer *Moorees* en waaraan ZEd. den naam van *Hohenheim* gegeven heeft; ook zijn reeds talrijke vaartuigen daarvoor aangevoerd.

Zienden, *29 april*. Heden werd de eerste der alhier opgerigte veemarkt gehouden, en mag men dezelve, uit hoofde van het zeer groot aantal van elders aangebragt vee, zoowel paarden, runderen als schapen, als gevestigd beschouwen, en zal de markt dus de volgende jaren — de laatste twee donderdagen in april en de eerste drie donderdagen in mei — gehouden worden. Tegelijkertijd, werd des middags om 12 uren onder voorzitterschap van mr. *W. J.* baron *van Brakell*, burgemeester dezer gemeente, de vergadering der afdeeling *Neder-Betuwe* van de *Geldersche maatschappij van landbouw* gehouden. Van de 13 ter keuring aangeboden stieren, is de eerste premie van *f* 20 verworven door den zwart-bonten twee-jarigen stier van den landbouwer *Peter Weijers*, te Ochten, met toekenning der reiskosten tot vervoer van zijnen stier naar Arnhem, ten einde aldaar op den 2den juni eerstkomende mede te dingen naar den prijs van *f* 75, bij de keuring aldaar uitgeloofd, terwijl de tweede premie à *f* 10 door den stier van den heer *Beunvorst*, onder-voorzitter der afdeeling, werd behaald.

Voorts werd aan den heer *C. Taats*, burgemeester van Dodewaard, eene premie toegekend van *f* 20 voor eene door ZijnEd. genomen en welgelukte proeve, met den teelt der meekrap in dit gewest in te voeren, — en wordt bepaald, dat bij tijds afzetsels uit Frankrijk of België zullen ontboden worden van vroege peersoorten, welke alhier zoodanig verbasterd zijn, dat dezelve niet genoegzaam meer durven aangekweekt te worden.

WESTINDIE.

Paramaribo, *15 maart*. Alhier is opgerigt eene maatschappij met een kapitaal van *f* 50,000 tot bevordering van landbouw onder de vrije bevolking. De inschrijvingen tot deelneming in die maatschappij, voor aandeelen á *f* 100 ieder, zijn bij de gezworen klerken in de kolonie Suriname geopend.

Ingezonden stukken.

Onze vertegenwoordiging.

V.

Eene groote, reeds meermalen aangetoonde, fout of wan-gewoonte is het, dat er in de Tweede Kamer zoo vele en zoo lange *geschrevene* redevoeringen worden uitgekraamd. Men noemt gewoonlijk de handelingen der Tweede Kamer *beraadslagingen*, *discussiën*, maar, in ernst, verdient hetgeen in de Kamer, in den regel, geschiedt en voorvalt, verdient het dien naam? Wanneer 30, 40, 50 personen, volgens de rei af, hunne te huis geschrevene vóór- of tegen-oratiën, voordragen — en soms opdreunen, — stelt dan die handeling eene *beraadslaging*, eene *discussie* daar? Is dat eene *disputatio pro et contra*, gelijk eigenlijk die handeling wezen moest? Wezen *moest*: immers, het nadeel van geschrevene redevoeringen springt in het oog en tastbaar is de ongerijmdheid daarvan. Hetgeen in 1845, bij het hangen der grondwets-herzienings-kwestie, in de *raadzaal* (eigenlijk dus *preekzaal*) des lands is voorgevallen, levert daarvan de onwedersprekelijkste bewijzen: ten minste 40 van de 58 leden hadden hunne redevoeringen, vóór of tegen, in den zak en droegen ze voor. Hun oordeel of voor-oordeel was dus reeds gevestigd, stond zwart op wit. Stel nu, dat, gelijk de uitkomst voor een gedeelte heeft bewezen, de heer AKERLAKEN, na zijne *Catilinaria tegen* het voorstel der Negenmannen te hebben uitgeboezemd, door de innige overtuiging-ademende en overtuiging-gevende taal van een' LUZAC, tot andere, betere, gedachten kome en het dringend noodzakelijke van het *initiatief* (door de vertegenwoordiging te nemen) inzie en, in gemoede, toegeve, — is het dan niet zeer begrijpelijk en met den aard des menschen overeen te brengen, dat de heer AKERLAKEN, hetzij uit ijdelheid, hetzij uit valsche schaamte, hetzij uit verkeerde zucht om consequent te schijnen, niettemin, dus tegen beter weten aan, niet bij zijn *gevoelen*, maar bij zijne veroordeelende predikatie blijve volharden? Zullen die valsche schaamte, die valsche consequentie, die dwaze; — maar menschelijke, — ijdelheid hem niet terughouden op zijn veroordeelend vonnis terug te komen en het te doen vervangen door openlijke, algeheele adhaesie?

Discussie mag, hetgeen in de Kamer voorvalt, dus niet heeten, want het is er geene; maar discussie, beraadslaging, *behoorde* het te zijn. Kon, men met het opdreunen van te huis geschrevene redevoeringen, *vóór* of *tegen*, en het uitspreken van het *ja* of *neen*, de belangen des geheelen volks behoorlijk behartigen; kon men daarmede de soms belangrijke kwestiën van publiek belang voor genoegzaam uitgemaakt en op goede gronden beslist achten, waarom dan niet eenvoudiglijk die redevoeringen, te huis geschreven, en behelzende het goed- of afkeurend *votum*, op een' vooraf bepaalden dag aan den president der Kamer ingezonden, opdat deze daaruit opmake: of eene regerings-voordragt aangenomen, dan verworpen zij, en die aanneming of verwerping aan de regering beteekene? Men zou dit even goed kunnen doen, en nog beter, dan, gelijk thans, in den regel, geschiedt, die predikatiën uitgalmen en ja- of neen-stemmen. Men zou zich-zelven, vooreerst, vele moeite, al dat heen- en weer-trekken uitwinnen en daarmede, ten andere, den volke, hetwelk toch reeds zoo zwaar belast en uitgemergeld is, eene zeer groote uitgave, en onnoodige uitgave, van p. m. *f* 152,000 kunnen besparen. Daarom, zal de vertegenwoordiging, zal hare handeling, zal haar werk in de Kamer iets beteekenen, daarom moest het verboden zijn, *geschrevene* redevoeringen te mogen voordragen; men moest gehouden zijn uit het hoofd te spreken, niet uit de studeerkamer en de lange Goudsche pijp. Wij hebben het reeds, in een vorig opstel, gezegd, *men* heeft laag neergezien op de *quasi*-constitutie van Pruissen en zij is dan ook Pruissisch genoeg; maar dit heeft zij althans bij de onze, of liever dit heeft Pruissen bij onze natie voor, dat dáár geene *schriftelijke* oratiën op den landdag mogen gehouden worden:

§ 15 van het Pruissisch reglement van orde stelt vast: »*Das Vorlesen* SCHRIFTLICH *abgefaszter Reden* »*ist unzulässig.*" »Maar," zal de redacteur van den *Enkhuizer Almanak*, het anekdoten-lustige BLEISIJE, en misschien ook de heer ENSCHEDÉ, correspondent des »*Opregten*", zeggen: »denkt gij dan, dat de hemel aan iederen sterveling talenten geschonken en, met name, de gave der *improvisatie* gegeven heeft?" Wij meenen: ja. Ieder sterveling heeft die gave van de Voorzienigheid ontvangen, in meerdere of mindere mate; ieder sterveling ontvangt, tegelijk met het *spreken*, de gave der *improvisatie*; zelfs het kind improviseert reeds in de wieg; het moge geene *welsprekende* improvisatie zijn, welke ieder' mensch, tegelijk met het *spreken* gegeven wordt, — improvisatie is het niettemin, en het is volstrektelijk onnoodig, dat men het volk *welsprekend* vertegenwoordige; onze geheele conversatie, in den dagelijkschen omgang, is niets anders dan improvisatie. Zoo men u, mijnheeren ENSCHEDÉ en BLEISWIJK! op de *Witte Societeit* of in de *Besogne-Kamer*, of ook wel in de *Sectiën*, in de vorige 18 maanden, nu en dan vroeg; hoe gij over het geding tegen de *Arnhemsche Courant* dacht, hebt gij toen geantwoord: »Vergun ons, dat wij even naar Haarlem of Enkhuizen of naar ons logement gaan en ons oordeel vestigen naar dit of dat geschrift over die procedure"; en zijt gij toen heengegaan en zijt gij toen teruggekomen met dat oordeel *op het papier*? Immers neen, en wij zouden u inderdaad al te min schatten, indien wij niet onderstelden, dat gij zoodanige oordeelvelling, behoorlijk gemotiveerd, wel zoudt hebben kunnen *improviseren*. En is er nu eenig verschil in uwe handeling in de Kamer? Zoudt gij niet even goed uw oordeel over den een' of anderen regerings-maatregel *uit het hoofd* kunnen uitspreken? 't Is waar, de regerings-voordragten zijn gewoonlijk schrikbaarlijk verward en dubbelzinnig, maar worden ze u niet, in den regel, tijdig genoeg vooraf gedrukt bezorgd, ten einde ze door en door te kunnen leeren kennen? En de *beraadslagingen*, de *discussiën* in de *sectiën* (daár immers *leest* gij geene redevoeringen?) zijn die niet voldoende, om u op de hoogte der zaak te brengen?

En mogt het u al, na er eene goede proef van genomen te hebben, ten eenemale onmogelijk blijken te *discussiëren*, uwe opiniën, uwe oordeelvellingen te *improviseren*, — welnu, komt dan, eindelijk, op het gelukkig denkbeeld en tot de heilbelovende overtuiging, dat gij in de Vertegenwoordiging niet op uwe plaats zijt, dat de Hemel u niet voor volksvertegenwoordigers in de wieg gelegd heeft, legt uwe betrekking neder en ruimt uwe plaats aan anderen in. Daartoe, wij bekennen het gaarne, wordt, evenwel, eene groote mate vaderlandsliefde, belangeloosheid en zelf-verloochening gevorderd..........

Een ander nadeel, waarschijnlijk voortgevloeid uit de wan-gewoonte, om zijne redevoeringen te *lezen*, vooraf, — zonder de discussie te hebben bijgewoond, — zijn *votum* te huis, op zijne kamer te arresteren, — is dit, dat vele leden van meening schijnen te zijn, dat, wanneer zij eenmaal hunne redevoeringen opgezegd hebben, zij niets meer in de Kamer hebben te maken en dus wel den nog te verloopen tijd, tusschen hunne redevoering en de stemming, kunnen besteden aan den vaderlandschen gouwenaar en het lezen der dagbladen. Velen verlaten dan ook, na het uitboezemen van hunne geschrevene redevoeringen, de Kamer, begeven zich naar de *Besogne-Kamer of Witte Societeit* en doen zich daar te goed aan nieuwsberigten en .... spiritualiën?

Stel nu, mijnheer MESSO! dat gij, toen de heer THORBECKE, op uwe *te veel* bewijzende aanmerking, dat het voorstel der Negen-mannen niet volledig genoeg was, antwoordde, het te betreuren, dat ook

gij niet u aan de negen voorstellers hadt aangesloten, ten einde het voorstel meer der volmaaktheid nabij te brengen, — stel, dat gij dat compliment niet aangehoord haddet, zittende te dampen op de societeit! Stel, wijders, dat gij eveneens absent waart geweest, toen, zoo wij ons niet bedriegen, de heer VAN DAM VAN ISSELT u repliceerde op dat snedig gallicisme: *ôte-toi de là, pour que je m'y mette*," — zoudt gij u hebben kunnen verdedigen? Zoudt gij uwe assertie hebben kunnen bewijzen uit het *Voorstel*? Zoudt gij, eindelijk, met den heer VAN DAM hebben kunnen *discussiëren*? Immers neen! Zoudt gij daarmede den Negen-mannen niet, eensdeels, eene vlek hebben aangewreven, en, anderdeels, hun niet de gelegenheid benomen hebben zich, door de louterende wrijving eener *discussie*, van dien vlek te zuiveren?

Zóó springen de nadeelen, de ongerijmdheid, de ontoelaatbaarheid van het *lezen* van redevoeringen in het oog en wordt de dringende noodzakelijkheid van het verbod daarvan tastbaar.

Zal het wat baten?? *Een Pessimist.*

De daglooner.

Die in de gelegenheid is, den arbeidsstand in verschillende tijden van den dag te zien in zijne huisselijke omstandigheden, zal het treurige gezigt reeds meermalen hebben aanschouwd van eenen maaltijd, bestaande uit droog roggebrood met een weinig zout. Zulk een gezigt is voldoende ons onaangenaam aan te doen en medelijden te doen hebben met den man, die van 's morgens vroeg tot 's avonds laat werkt en zich vergenoegen moet met zulk eenen maaltijd. — Maar, wanneer men verder in zijnen toestand indringt, deinst men terug voor zulk een treurig lot, en vraagt men zich zelven onwillekeurig af: hoe is het mogelijk, dat de arme man eerlijk blijft? Hoe is het mogelijk, dat men zulk een lot geduldig blijft dragen?

Het dagloon van den werkman is 14 stuivers, voor uitmuntende arbeidslieden 16, dus 4 à 5 gulden verdienste in de week. Eveneens is het loon van vaste werklieden 4 à 5 gulden: 4 gulden in de wintermaanden, 5 gulden in die van den zomer. Dus vooralsnog 4 gulden 's weeks. Men meene niet, dat, bij de tegenwoordige duurte van levensmiddelen, ook het arbeisloon verhoogd zal worden: de vermeerderde bevolking en toenemende armoede hebben dit onmogelijk gemaakt. Ja, het zoude zelfs niet moeijelijk vallen, om beneden het vastgestelde loon zijnen arbeid te doen verrigten. Wanneer nu zulk een werkman, met 4 gulden verdienste, ½ zak rogge koopt, dan kost hem dit, gemalen en belast, *4 gulden;* en wanneer nu zulk een werkman 3 of 4 kinderen heeft, eet hij zulk een kwart zak rogge ook in eene week op (1), alzoo kan hij, door zijne *verdiensten*, met brood en het zout het leven onderhouden. — Er blijft hem niets over tot kleeding, dekking, vuur en licht. — Treffend waren voor mij de woorden van een braaf en werkzaam arbeidsman met een talrijk huisgezin: »Het brood — van 7 pond en vijf oncen — kost 14 stuivers, en wanneer wij er tweemaal van eten is het op. Ik verdien 14 stuivers; en van tweemaal eten kan ik niet blijven werken." — Men buigt het hoofd bij zulk eene bekendmaking, en men heeft geen woord om te antwoorden, indien het loon niet bij ons verdiend wordt.

Men denkt: die man betaalt ook belasting; — die man moet ook medehelpen om den interest te voldoen van roekeloos verbruikte gelden; die man moet ook medehelpen om eene schatkist te schragen, die berooid en beroofd was. — Op u, die die schatkist beroofd hebt, of hebt helpen berooven, — op u rust eene zware verantwoording! Maar, zou er dan geene mogelijkheid meer zijn, de zaken gaande te houden, zonder dien man te belasten? Is het dan eene volstrekte noodzakelijkheid den daglooner de schamele bete broods uit den mond te vragen? — Gij, die in paleizen woont en u in weelde baadt, denkt aan den daglooner en belast niet langer het schamele brood en de bete vleesch van den werkman, opdat hij, die meer werkt en dikwijls meer menschelijkheid bezit dan zoovele grooten der aarde, een goed stuk brood en soms eene bete vleesch moge hebben, dat hij in een jaar tijds niet heeft geproefd. — Geeft gehoor aan de noodkreet, die uit het land opgaat; doet te niet die harde lasten en heft alzoo een gedeelte der onevenredigheid op, welke er bestaat tusschen het loon en de levensbehoeften.

L. April. A.

(1) Men bedenke, dat iemand, die vleesch noch spek proeft, meer brood noodig heeft dan een ander; en dat brood met boter en kaas meer voedt, dan droog brood met zout.

Advertentiën.

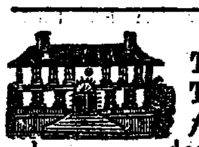

Tegen primo Junij aanstaande, wordt TE HUUR aangeboden een HUIS, TUIN, enz., tegen den Huurprijs van *f* 190 in het jaar, alleraangenaamst gelegen aan den Straatweg in het Dorp *Warnsveld*, in de nabijheid van de Huizen *de Voorst* en *het Velde*, een kwartiers-uurtje van de Stad *Zutphen*, bestaande in *twee* rôijale behangen ZIJKAMERS, *twee* ACHTER-KAMERS, ruim uitzigt hebbende over Wei- en Bouwlanden, benevens ruimen ZOLDER, waarop *twee* AFGESCHOTEN KAMERS MET BEDSTEDE, KEUKEN, KELDER, enz. enz.

Nadere informatiën te bekomen bij den Heer *W. J. THIEME*, Boekhandelaar te *Zutphen*, met *franco-brieven*, onder het Adres van Letter A. B.

DE DUITSCHE PHÖNIX.
VERZEKERINGS-MAATSCHAPPIJ,
Te Frankfort aan den Main.

Grond-Kapitaal 5½ *Millioen Gulden.*

Deze Maatschappij verzekert tot zeer billijke Premiën alle Soorten van GOEDEREN en KOOPMANSCHAPPEN bij het TRANSPORT te LAND en WATER tegen schade van vuur, water en andere Elementen.

De Ondergeteekende HOOFD-AGENT is gemagtigd, verzekeringen definitief af te sluiten en onmiddelijk de Polissen daarover uit te vaardigen.

Tarieven alsmede verdere inlichtingen kunnen ten zijnen Kantore verkregen worden.

Arnhem, den 28sten April 1847.

M. REIMANN,
Hoofd-Agent des *Duitschen Phönix*

---

† † † DE DIRECTIE DER NEDERLANDSCHE MAATSCHAPPIJ VAN BRANDVERZEKERING, GEVESTIGD TE *TIEL*, adverteert, dat in de *veertiende* Jaarlijksche Algemeene Vergadering van Deelhebbers, gehouden op den 29sten dezer, het Dividend, over het jaar 1846 bepaald is op *tien* percent. De Coupons zullen, van af den 1sten Mei, betaald worden ten kantore der Maatschappij te *Tiel* en bij de Kassiers derzelve, de Heeren *DE NORMANT* en *VAN OUWENALLER*, te *Amsterdam*, Gebroeders *CHABOT*, te *Rotterdam*, en *H. BRUNNER*, te *Dordrecht*.

Tiel, den 30sten April 1847.

P. A. REUCHLIN, *Directeur.*
H. VAN WESSEM, *Azn.*, *Admin.*

---

† † † DE DIRECTIE DER NEDERLANDSCHE MAATSCHAPPIJ VAN BRANDVERZEKERING, GEVESTIGD TE *TIEL*, adverteert, dat, op den *eersten* Mei aanstaande en volgende werkdagen, ten kantore der Heeren *DE NORMANT* en *VAN OUWENALLER*, te *Amsterdam*, en Gebroeders *CHABOT*, te *Rotterdam*, zal gevaceerd worden ter betaling der alsdan vervallene Intrest-Coupons, groot VIJF EN VEERTIG GULDEN, in de door haar gedane geldleening, ten behoeve van het Polder-District van *Maas en Waal*.

Tiel, den 30sten April 1847.

P. A. REUCHLIN, *Directeur.*
H. VAN WESSEM, *Azn.*, *Admin.*

---

† † † DE DIRECTIE DER NEDERLANDSCHE MAATSCHAPPIJ VAN BRANDVERZEKERING, GEVESTIGD TE *TIEL*, adverteert, dat, op den *eersten* Mei aanstaande en volgende werkdagen, ten kantore van de Heeren *DE NORMANT* en *VAN OUWENALLER*, te *Amsterdam*, en Gebroeders *CHABOT*, te *Rotterdam*, zal gevaceerd worden ter betaling der vervallene Renten in de door haar gesloten geldleeningen ten laste van het Polder-District *Tielerwaard* en wel de Coupon Lª. E. met *f* 42.50 en die van 1840 met *f* 40.

Tiel, den 20sten April 1847.

P. A. REUCHLIN, *Directeur.*
H. VAN WESSEM, *Azn.*, *Admin.*

---

† † † DE DIRECTIE DER NEDERLANDSCHE ALGEMEENE VERZEKERINGS-MAATSCHAPPIJ, TE *TIEL*, adverteert, dat, op den *eersten* Mei aanstaande en volgende dagen, ten kantore van de Heeren *DE NORMANT* en *VAN OUWENALSER*, te *Amsterdam*, en Gebroeders *CHABOT*, te *Rotterdam*, zal gevaceerd worden ter betaling der Dividend-Bewijzen in de *Dusseldorper Algemeene Verzekerings-Maatschappij* en wel de Coupon No. 2 met *f* 10.60.

Tiel, den 30sten April 1847.

C. C. VAN LIDTH DE JEUDE, *Comm.*
P. A. REUCHLIN, *Directeur.*

---

† † † Wij Ondergeteekenden, COMMISSARISSEN DER ONDERLINGE BRAND-WAARBORG-MAATSCHAPPIJ, onder Directie van de Heeren *DE JONG & COMP.*, gevestigd binnen *Amsterdam*, hebben het genoegen aan alle daarbij belanghebbenden te berigten, dat heden aan ons, in tegenwoordigheid van eenige Correspondenten en Deelgenooten, door genoemde Heeren is gedaan REKENING EN VERANTWOORDING hunner gehoudene Administratie over het Jaar 1846, en daarbij tevens overgelegd een allezins NAAUWKEURIG OVERZIGT van den gunstigen Staat en den steeds toenemenden b l o e i dezer Maatschappij; al hetwelk wederom in de meest mogelijke orde en juistheid bevonden zijnde, met onze *volkomene goedkeuring* is bekrachtigd geworden, en daarbij ons op nieuw gebleken, dat deze Inrigting het algemeen vertrouwen, hetwelk dezelve sedert zoo vele jaren in steeds klimmende mate genieten mogt, ten volle waardig is.

Amsterdam, 30 April 1847.

Mr. *M. C. VAN HALL*,
Mr. *P. J. VAN NAAMEN VAN SCHERPENZEEL*,
Commissarissen binnen *Amsterdam.*
Jhr. *H. W.* Baron *VAN AYLVA VAN PALLANDT VAN WAARDENBURG EN NEERIJNEN*,
L. G. A. Graaf *VAN LIMBURG STIRUM*,
Commissarissen buiten *Amsterdam.*

Zijnde de Hoog Wel Geb. Heer Jhr. *W. H. J.* Baron *VAN WESTREENEN VAN TIELLANDT* verhinderd deze Vergadering bij te wonen.

---

† † † Bij Vonnis der Arrondissements-Regtbank zitting houdende te *Zutphen*, van den 10den December 1846, den 15den Februarij volgende op de grosse geregistreerd, is verstaan dat het huwelijk, den 27sten September 1837 gesloten tusschen *JAN LINTVELD*, Verwersgezel, wonende te *Zutphen*, en *JANTIEN POL*, zonder bekend werkelijk verblijf in het Koningrijk wegens kwaadwillige verlating der laatste, is ontbonden.

Q. T.
L. A. J. W. SLOET,
Procureur.

---

† † † De Ondergeteekende, door verschillende omstandigheden ingelicht, dat men hem dikwijls nog blijft beschouwen als lid der Firma de Weduwe *L. J. PRINS*, meent zijnen geëerden Begunstigers op deze dwaling opmerksaam te moeten maken, en verzoekt hen beleefdlijk, bij het zenden van brieven, boodschappen als anderzins er bijzonder op te willen letten, dat hij, onder de Firma *JACOB L. PRINS*, geheel voor eigen rekening er op eigen hand eene zaak in MANUFACTUREN, TAPIJTEN, MEUBLEMENTEN, enz. drijft in de Vijzelstraat, Wijk F, no. 85, te *Arnhem*, waartoe hij zich bij deze minzaam blijft aanbevelen.

JACOB L. PRINS.

---

† † † De Ondergeteekende berigt hiermede aan zijne geëerde Begunstigers, dat hij alhier wederom gearriveerd is en een groot en schoon assortiment DAMES-STOOHOEDEN naar den laatsten smaak van *Parijs* ontvangen heeft tot civiele prijzen; witte STROOHOEDEN van één tot zeven Gulden toe.

Arnhem, 30 April 1847.

J. P. FOWARGE.

---

† † † De Ondergeteekende heeft de eer te berigten, dat bij haar ontvangen zijn de nieuwste assortimenten van ZOMER-STOFFEN, welke zij, zoo wegens soliede kwaliteit als zeer billijke prijzen, gunstelijk meent te mogen aanbevelen.

Op het voortdurend en vereerend vertrouwen van hare geachte Begunstigers hoopt zij te mogen blijven rekenen.

Zutphen, den 1sten Mei 1847.

Wed. *J. NIJHOFF.*

---

† † † Voor eene BEJAARDE DAME wordt, in een fatsoenlijk Burger-Huishouden, te *Arnhem*, gevraagd KOST EN INWONING, met VRIJE KAMER, BEDIENING en eenigen gezelligen omgang. — Adres met brieven onder Letter S. bij den Boekhandelaar *J. Az. DOIJER*, aldaar.

Marktprijzen.

Arnhem, *30 april 1847.*

Oude Weit van *f* 00.00 tot *f* 0.00; *Nieuwe Weit* van *f* 16.00 tot *f* 18.75; *Rogge* van *f* 13.50 tot *f* 14.25; *Boekweit* van *f* 10.25 tot *f* 11.00; *Garst* van *f* 9.50 tot *f* 0,00; *Friesche Haver* van *f* 0.00 tot *f* 00.00; *Voerhaver* van *f* 5.00 tot *f* 5.50; *Witte Boonen* van *f* 0.00 tot *f* 00.00; *Paarde Boonen* van *f* 12.50 tot *f* 00.00; *Graauwe Erwten* van *f* 00.00 tot *f* 00.00; *Groene Erwten* van *f* 00.00 tot *f* 00.00; *Geele Erwten* van *f* 00.00 tot *f* 00.00; *Koolzaad* van *f* 0.00 tot *f* 0.00; *Aveelzaad* van *f* 00.00 tot *f* 00.00; *Klaverzaad* van *f* 32.00 tot *f* 00.00; *Aardappelen* van *f* 4.25 tot *f* 5.25; *Boter* van *f* 0.62 tot *f* 0.72 het pond.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 1 Mei 3 El 6 Palm 5 Duim: gew. 0 D. gev. 15 D.

Te Arnhem, bij C. A. THIEME, Boekdrukker